

INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia . (data wpływu) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu . wpłynął wniosek o wydanie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z dnia 12 stycznia 1991r. (Dz. U. z 2010r. Nr 95 poz. 613 z późniejszymi zm.).

Przedstawiono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca posiada status instytutu badawczego na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618, z późn. zm.). Zgodnie z art. 1 ust. ww. ustawy instytutem badawczym jest państwowa jednostka organizacyjna, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, która prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe ukierunkowane na ich wdrażanie i zastosowanie w praktyce. Art. 2 wspomnianej wyżej ustawy określa podstawy prawne oraz rodzaje prowadzonej przez instytuty badawcze działalności:

1. Do podstawowej działalności instytutów należy:
 - 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych;
 - 2) przystosowywanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
 - 3) wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych.
2. W związku z prowadzoną działalnością podstawową instytut może:
 - 1) upowszechniać wyniki badań naukowych i prac rozwojowych;
 - 2) wykonywać badania i analizy oraz opracowywać opinie i ekspertyzy w zakresie prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych;

- 3) opracowywać oceny dotyczące stanu i rozwoju poszczególnych dziedzin nauki i techniki oraz sektorów gospodarki, które wykorzystują wyniki badań naukowych i prac rozwojowych oraz w zakresie wykorzystywania w kraju osiągnięć światowej nauki i techniki;
- 4) prowadzić działalność normalizacyjną, certyfikacyjną i aprobową;
- 5) prowadzić i rozwijać bazy danych związane z przedmiotem działania instytutu;
- 6) prowadzić działalność w zakresie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, wynalazczości oraz ochrony własności przemysłowej i intelektualnej, a także wspierającej innowacyjność przedsiębiorstw;
- 7) wytwarzać w związku z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi aparaturę, urządzenia, materiały i inne wyroby oraz prowadzić walidację metod badawczych, pomiarowych oraz kalibrację aparatury;
- 8) prowadzić działalność wydawniczą związaną z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi.

3. Instytut, poza zadaniami, o których mowa w ust. 1 i 2, może prowadzić:

- 1) studia podyplomowe i doktoranckie, związane z prowadzonymi przez instytut badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi, jeżeli posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych oraz odpowiednie zaplecze i warunki materialno-techniczne;
- 2) inne formy kształcenia, w tym szkolenia i kursy doszkalcące.

4. Instytut może prowadzić działalność inną niż wymieniona w ust. 1-3. Działalność ta jest wyodrębniona pod względem finansowym i rachunkowym z działalności, o której mowa w ust. 1-3.

Z brzmienia przedstawionego przepisu rysuje się podział na dwa główne rodzaje działalności instytutów badawczych, będą to kolejno: działalność podstawowa uregulowana w art. 2 ust. 1 do ust 3 ustawy o instytutach badawczych oraz działalność inna niż podstawowa uregulowana w art. 2 ust. 4.

Na podstawie art. 18 przedmiotowej ustawy instytut występuje w obrocie we własnym imieniu i na własny rachunek.

Przedmiotem podstawowej działalności Wnioskodawcy – będącego równocześnie krajową strukturą międzynarodowego systemu identyfikacji i komunikacji zgodnie z jego Statutem, jest:

1. prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie logistyki i elektronicznej gospodarki;
2. przystosowanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych dla potrzeb praktyki;
3. wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych oraz pozostałych nauk przyrodniczych i technicznych;

Instytut prowadzi działalność inną niż wymieniona powyżej działalność podstawowa, która obejmuje między innymi:

1. prowadzenie badań i analiz technicznych oraz opracowywanie opinii i ekspertyz nie mających charakteru badań naukowych i prac rozwojowych
2. działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne, nie związane z przystosowaniem wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
3. sprzedaż detaliczna sprzętu i oprogramowania, w tym do automatycznej identyfikacji towarów;
4. działalność związana z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz powiązana;
5. pozostałą działalność profesjonalną, naukową i techniczną, gdzie indziej niesklasyfikowaną, związaną z podstawowym przedmiotem działalności Instytutu.

Wyżej wymieniona działalność jest wyodrębniona pod względem finansowym i rachunkowym z działalności podstawowej.

Instytut prowadzi działalność w obu obszarach wymienionych w art. 2 ustawy o instytutach badawczych.

Finansowanie działalności podstawowej Instytutu następuje poprzez dotacje budżetowe przeznaczone na finansowanie nauki, zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2010r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, późn. zm.) oraz poprzez dotacje i subwencje budżetowe krajowe i pochodzące z Unii Europejskiej na realizację określonych projektów w ramach prowadzonych podstawowych badań i prac rozwojowych, a także z wynagrodzenia za prowadzenie podstawowych badań i prac rozwojowych na rzecz komercyjnych podmiotów.

Instytut jest użytkownikiem wieczystym jednej nieruchomości gruntowej oraz właścicielem dwóch budynków wzniesionych na tym gruncie – położonych na terenie miasta Poznania. Powierzchnia budynków, która jest zajęta na działalność inną niż podstawowa, jest wyodrębniona.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach lokalnych opodatkowaniem podatkiem od nieruchomości podlegają m. in. grunty oraz budynki lub ich części. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy podatnikami podatku od nieruchomości są m. in. osoby prawne, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych lub użytkownikami wieczystymi gruntów.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zwalnia się z podatku od nieruchomości instytuty badawcze, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Zdaniem wnioskodawcy jest to zwolnienie przedmiotowe, gdyż objęte są nim co do zasady wszystkie przedmioty opodatkowania będące w posiadaniu instytutów.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Jakie przedmioty opodatkowania zajęte przez Instytut będą zwolnione z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust 2 pkt. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych?

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Instytutu będą to wszystkie powierzchnie zajęte na prowadzenie przez niego działalności podstawowej określonej w art. 2 ust. 1 do ust. 3 ustawy o instytutach badawczych.

W przypadku Instytutu działalnością gospodarczą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest to działalność sprzedaży detalicznej, świadczenie usług informatycznych dla podmiotów zewnętrznych oraz wynajem pomieszczeń.

Według Wnioskodawcy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 7 ustawy o u.p.o.l. to zgodnie z art. 1a pkt 4 u.p.o.l. działalność zdefiniowana w ustawie z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013r. poz. 672 z późn. zm) tj. zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa, oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie wskazanych w przepisie cech: zarobkowości, zorganizowania formalnego (czyli wyboru formy prawnej przedsiębiorczości) oraz ciągłości. Brak jakiegokolwiek z nich oznacza natomiast, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej.

Ponadto wyjaśnienia, zadaniem Wnioskodawcy, wymagają pojęcia: „związania z działalnością gospodarczą” oraz wymienione w treści zwolnienia pojęcie „zajęcia na

działalność gospodarczą". Ustawodawca zdefiniował jedynie to pierwsze bowiem zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 3. grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej oznaczają grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit b, chyba że przedmiot opodatkowania nie może być i nie jest wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Ustawodawca w sposób wyraźny wskazał, że dla ustalenia związania przedmiotów opodatkowania z działalnością gospodarczą wystarczy sam fakt ich posiadania przez przedsiębiorcę.

Ustawa nie zawiera natomiast definicji pojęcia „budynków zajętych na działalności gospodarczą”. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem sądów administracyjnych pojęcie „budynków zajętych” na określony rodzaj działalności gospodarczej oznacza rzeczywiste wykonywanie w nich czynności składających się na prowadzenie określonego rodzaju działalności. Przy czym, istotnym jest, na co wskazano wyżej, wyodrębnienie budynku lub jego części do prowadzenia tej działalności, co ma miejsca w przypadku prowadzonej przez Instytut działalności.

Niewystarczające jest zatem przyjęcie poglądu, że pojęcie działalności gospodarczej użyte w u.p.o.l. należy roznieść w sposób analogiczny do definicji zawartej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku takich podatników jak instytuty badawcze.

Jak podkreśla się w doktrynie, zarobkowy charakter prowadzonej działalności formalnie związany jest z jej odpłatnością, choć niewątpliwie sam fakt otrzymywania odpłatności nie dowodzi, że podmiot, który zapłatę otrzymuje, rzeczywiście prowadzi działalność gospodarczą. Oznacza jedynie to, iż wykonywana działalność gospodarcza przynosi podmiotowi ją wykonującemu określone przychody, przy czym, jak wyraźnie podkreśla się w literaturze, nastawiona ona być powinna na osiąganie zysku (co nie wyklucza jej deficytowego charakteru, a więc może przynosić straty, w okresie gdy ponoszone przez prowadzącego działalność, związane z jej prowadzeniem koszty, są większe od osiąganych przychodów). Stąd rozróżnienie motywu zysku od efektu zysku. Motywem zysku będzie subiektywny zamiar przedsiębiorcy, co do jego uzyskania, efektem zysku zaś faktyczna dochodowość jego działalności.

W przypadku instytutów badawczych trudno wskazać, że ich działalność podstawowa jest działalnością nastawioną na zysk. Instytuty badawcze jako państwowe osoby prawne zostały powołane w celu zaspokajania przez państwo potrzeb o charakterze prowadzenia badań dla dobra całego społeczeństwa. Oczywiście taka działalność, aby mogła być prowadzona musi być finansowana. Instytuty badawcze środki na jej finansowanie pozyskują, bądź z budżetu państwa, bądź od podmiotów zewnętrznych, które w swej działalności korzystają z osiągnięć instytutów.

Wnioskodawca na poparcie swoich wywodów powołał wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w sprawie III Sa/Wa 2017/04 dotyczącym ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych. Stwierdzono w nim że celem zwolnienia podmiotowego należy rozpatrywać w kontekście art. 1 ust 1 ustawy definiującej jednostki badawczo-rozwojowe jako państwowe jednostki organizacyjne wyodrębnione pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, tworzone w celu prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, których wyniki powinny znaleźć zastosowanie w określonych dziedzinach gospodarki narodowej i życia społecznego. Odstępstwo od obowiązków ponoszenia ciężarów publicznych na celu ułatwienie realizację założeń leżących u podstaw funkcjonowania takich jednostek.

Skoro głównym celem Instytutu jest wykonywanie badań rozwojowych, to jego czynności nie mieszczą się w pojęciu działalności gospodarczej. Status prawny instytutu badawczego w świetle całokształtu jego zadań wskazuje, iż jego czynności nie można klasyfikować jako działalności gospodarczej tak długo, jak wykonuje on swoje zadania statutowe.

W świetle powyższego prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych oraz działalności wspomagających badania własne lub zlecona przez inne podmioty jest działalnością podstawową Instytutu i podlega zwolnieniu od podatku od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

Na wstępie zaznaczyć należy, że w myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Zaznaczyć, że stanowisko przedstawione przez Stronę jest prawidłowe, jednakże nie sposób zgodzić się ze wszystkimi fragmentami jego uzasadnienia.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 5 u.p.o.l. zwolnieniu z podatku od nieruchomości podlegają instytuty badawcze, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą. Zwolnienie to ma charakter zwolnienia podmiotowego, a nie jak napisano we wniosku zwolnienia przedmiotowego, co oznacza, że zwolnieniu podlegają wszystkie przedmioty opodatkowania należące do Instytutu za wyjątkiem zajętych na działalność gospodarczą. Zatem punktem wyjścia przy udzielaniu niniejszej interpretacji będzie ustalenie i pojęcia przedmiotów opodatkowania „zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej”.

Przede wszystkim tak jak to wskazuje Wnioskodawca, terminu "zajęcie na prowadzenie działalności gospodarczej" nie można utożsamiać ze "związaniem z prowadzeniem działalności gospodarczej", zdefiniowanym w art. 1a ust. 1 pkt 3 u.p.o.l. Stanowisko takie jest uzasadnione tym, że wykładnia synonimiczna zabrania przyjmowania, że ustawodawca nadaje różnym zwrotom to samo znaczenie (tak wyrok WSA we Wrocławiu z 30.10.2007 r., I SA/Wr 819/07). Sądy administracyjne przyjmują, że zakres znaczeniowy obydwu pojęć przedstawia się w ten sposób, iż na przykład grunt zajęty na prowadzenie działalności gospodarczej zawsze będzie gruntem związanym z prowadzeniem tej działalności, natomiast grunt związany z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zawsze będzie gruntem zajęтым na prowadzenie działalności gospodarczej. Ponieważ "zajęcie na działalność gospodarczą" oznacza silniejsze powiązanie przedmiotu opodatkowania niż "związanie z tą

działalnością", do uznania za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej nie wystarczy więc samo tylko posiadanie ich przez przedsiębiorcę lub inną osobę, która prowadzi działalność gospodarczą. W wyrokach sądów odwołując się do literalnej wykładni art. 2 ust. 2 u.p.o.l., wskazano, że zgodnie z definicjami zawartymi w słowniku języka polskiego "zająć", "zajmować" oznacza "zapełnić (zapełniać), wypełnić (wypełniać) sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię", zaś zwroty "zająć się", "zajmować się" oznaczają "zacząć coś robić lub pracować nad czymś, wykonywać jakąś pracę". Z definicji tych wynika więc, że przez zwrot "zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej" należy rozumieć faktyczne wykonanie konkretnych czynności, działań powodujących osiągnięcie zamierzonych celów lub konkretnego rezultatu związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że nie będą korzystać ze zwolnienia takie składniki opodatkowania Instytutu, które są zajęte na prowadzoną przez niego lub przez inny podmiot działalność gospodarczą, kiedy faktycznie podmioty te wykonują działania powodujące osiągnięcie zamierzonych celów lub konkretnego rezultatu związanego z tą działalnością.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem wnioskodawcy o tym, że pojęcie działalności gospodarczej użyte w u.p.o.l., należy roznieć, w przypadku podmiotów takich jak instytuty badawcze, w sposób inny niż w definicji zawartej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Wnioskodawca uzasadnia to tym, że podstawowa działalność Instytutów nie ma charakteru zarobkowego tym samym nie spełnia jednej z przesłanek wymienionych w definicji działalności gospodarczej określonej w ustawie. Twierdzenie to jest błędne, ponieważ art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l., wyraźnie odsyła do tej ustawy co przedkłada się na konieczność stosowania tej definicji wprost. Wykazanie że Instytut prowadzi głównie taką działalność, której nie można przypisać cechy zarobkowości powoduje, że działalność ta nie jest działalnością gospodarczą w rozumieniu tej ustawy, a nie, że w stosunku do instytutów badawczych ta definicja nie ma zastosowania.

Ponadto ze stanu faktycznego wynika, że instytut prowadzi również taką działalność, która spełnia ustawową definicję a tym samym jest działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy, jednakże, stwierdzenie takie nie przesądza o opodatkowaniu gruntu, budynku lub budowli stawkami najwyższymi. Konieczne jest ustalenie czy wymienione przedmioty opodatkowania są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej według wyżej przedstawionych zasad.

Za nieuzasadnione należy uznać powołanie się przez wnioskodawcę na treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w sprawie III Sa/Wa 2017/04. Powołany wyrok dotyczył innego stanu prawnego (został wydany w czasie obowiązywania zwolnienia dotyczącego jednostek badawczo-rozwojowych w innym niż obecnie brzmieniu) zatem nie można go odnosić do stanu prawnego obowiązującego obecnie. Wynika to również z uzasadnienia przedmiotowego wyroku.

W końcowej części wniosku, stwierdzono, że „status prawny instytutu badawczego w świetle całokształtu jego działań wskazuje, iż jego czynności nie można klasyfikować jako działalności gospodarczej tak długo jak wykonuje on swoje zadania statutowe.” Sformułowanie to nie jest precyzyjne, przeczy stanowi faktycznemu przedstawionemu we wniosku, bowiem już z niego wynika, że Instytut zgodnie ze statutem prowadzi działalność gospodarczą a tym samym wykonuje zadania statutowe.

W podsumowaniu wniosku wskazano również, że: „W świetle powyższego prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych oraz działalność wspomagająca badania własne lub zlecona przez inne podmioty jest działalnością podstawową Instytutu i podlega zwolnieniu od podatku od nieruchomości.” W stanowisku Wnioskodawcy nie wskazano, co określa on mianem „działalności wspomagającej badania własne lub zlecone przez inne podmioty” i dlaczego traktuje je jako działalność podstawową instytutu, która podlega zwolnieniu z podatku od nieruchomości. Ogranicza się jedynie do przedstawienia i wymienienia przedmiotu działalności podstawowej oraz działalności innej niż podstawowa w związku z

tym nie można jednoznacznie stwierdzić, że „działalność wspomagająca” również jest działalnością podstawową i tym samym podlega zwolnieniu.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy z powyższymi zastrzeżeniami należy uznać za prawidłowe.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urząd Miasta Poznania Wydział Finansowy Oddział Podatku od Nieruchomości Osób Fizycznych, Rolnego i Leśnego 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

z up. PREZIDENTA MIASTA

mgr Iwona Żwawiak
Z-ca Dyrektora Wydziału

